

ној потреби места и краја у коме се имају обављати.

Чл. 3. — Ова Уредба ступа на снагу на дан обнародовања у „Службеним новинама.”

Службене новине Бр. 55. — XXI од 9. марта, 1932. год

УРЕДБА

II Бр. 7321. — У. од 8. марта, 1932. год.,

којом се привремено задржавају на снази прописи о сакупљању поруцаба и о кућарењу (торбарењу) који су важили до ступања на снагу Закона о радњама

На основи § 432 Закона о радњама од 5 новембра 1931 год., прописује се Уредба којом се привремено задржавају на снази прописи о сакупљању поруцаба и о кућарењу (торбарењу) који су важили до ступања на снагу Закона о радњама:

Чл. 1. — До даље наредбе остаће на снази и примењиваће се на подручју њихове важности следећи прописи:

1) на подручју важности ранијег Закона о радњама од 29 јула 1910 год. решење Министра трговине и индустрије од 20 јула 1928 год. Бр. 13985/III о посећивању приватних лица у циљу скупљања наруџбина, објављено у Бр. 178/LVII „Службених новина” од 4 августа 1928 год.;

2) на подручју важности ранијег законског чланка од 1884: обртни закон наредба Министарства трговине од 10 маја 1901 год. Бр. 27483;

3) на подручју важности ранијег обртног реда од 20 децембра 1859 год., Л.Д.З.Бр. 227, одредба § 1 наредбе Министарства трговине и индустрије од 27 децембра 1902 Л.Д.З.Бр. 242.

Решење Министра трговине и индустрије од 29 јула 1928 г. Бр. 13985/III поменуто у т. 1 примењиваће се до даље наредбе и на подручју важности раније наредбе о вршењу обрта од 3 фебруара 1909 год. Бр. 217.222/1.

Чл. 2. — Док се не донесу одредбе у смислу става 2 § 177 Закона о радњама остаће до даље наредбе на снази:

1) наредба Министра трговине и индустрије од 27 јула 1928 год. Бр. 14401/III о местима у којима се кућарење (торбарчење) забрањује или ограничава као и о крајевима чији становници уживају у погледу торбарчења посебне повластице, која је објављена у Броју 169/LIV „Службених новина” од 25 јула 1928 г.;

2) решење Министра трговине и индустрије од 7 новембра 1925 год. Бр. 12018/III о кућарењу (торбарчењу) објављено у броју 12/IV „Службених новина” од 18 јануара 1926 г., уколико се исто односи на предмете са којима се може на појединим правним подручјима вршити кућарење (торбарчење).

Трговање по улицама и идући од места до места и од куће до куће са робом наведеном у чл. 3 и чл. 4 наредбе поменуте у ставу 1 т. 1 може се (на основи дозволе) до даље наредбе вршити на подручју целе Краљевине.

Чл. 3. — Ова Уредба има важности од дана ступања на снагу Закона о радњама од 5 новембра 1931 године.

Службене новине Бр 66. — XXVI од 22. марта, 1932 год.

НАРЕДБА

Бр. 13985 — III од 20. јула, 1932. год.,

о посећивању приватних лица у циљу скупљања поруџбина

На извештај Трговачке Коморе у Београду, да разне фирме прикупљају по унутрашњости преко својих путника поруџбине по мустри директно од потрошача, посећујући ове у њиховим домовима, канцеларијама и т. д., налазим, да чл. 23. Закона о радњама изричито наглашава да страни агенти могу сакупљати поруџбине код приватних лица само, ако протоколишу радњу. Из тога произлази да страни агент може као и домаћи трговац тражити поруџбине код приватних лица, а пошто је ова одредба закона један изузетак, који се има тумачити рестриктивно као и с обзиром на саму природу ствари, треба узети, да ово право вреди само за место седишта радње, и то колико за домаће толико за радње страних припадника. Изван тога места могу се код приватника тражити поруџбине само онде где се створи филијална радња.

С тога, а на основу наведеног члана 23. Закона о радњама у вези члана 22. истог закона прописује се:

1) да сопственици трговачких, занатских и индустријских радњи у областима Србије и Црне Горе имају право, да у месту седишта